© О. О. Ляхович, С. С. Скаковська, А. М. Федчук
ISSN 2311-5149
ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Отримано: 26 лютого 2026 р.

Прорецензовано: 04 березня 2026 р.

Прийнято до друку: 06 березня 2026 р.

Дата публікації: 26 березня 2026 р.

email: o.o.liakhovych@nuwm.edu.ua

ORCID-ідентифікатор: https://orcid.org/0000-0002-6770-7970

email: s.s.skakovska@nuwm.edu.ua

ORCID-ідентифікатор: https://orcid.org/0000-0002-3415-9613

email: fedchuk_em22@nuwm.edu.ua

ORCID-ідентифікатор: https://orcid.org/0009-0009-8718-2049

DOI: http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-40(68)-13-19

Ляхович О. О., Скаковська С. С., Федчук А. М. Державне стимулювання інноваційно-інвестиційного потенціалу України в умовах післявоєнного відновлення. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія» : серія «Економіка» : науковий журнал.* Острог : Вид-во НаУОА, березень 2026. № 40(68). С. 13–19.

УДК: 330.34:338.45:004.738

JEL-класифікація: O31, O38, G38

Ляхович Ольга Олександрівна,
кандидатка економічних наук, доцентка, доцентка кафедри фінансів та економічної безпеки Національного університету водного господарства та природокористування
Скаковська Світлана Степанівна,
кандидатка економічних наук, доцентка, доцентка кафедри фінансів та економічної безпеки Національного університету водного господарства та природокористування
Федчук Андрій Миколайович,
Національний університет водного господарства та природокористування

ДЕРЖАВНЕ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

У статті досліджено теоретико-методичні засади державного стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні в умовах сучасних економічних викликів і повоєнного відновлення. Проаналізовано динаміку інноваційної активності промислових підприємств, обсяги витрат на інновації та науково-технічні роботи, а також тенденції залучення прямих іноземних інвестицій. Визначено ключові чинники, що стримують розвиток інвестиційних процесів.. Обґрунтовано роль держави у формуванні сприятливого інвестиційного середовища та розвитку інноваційного потенціалу національної економіки, а також запропоновано пріоритетні напрями вдосконалення державної інноваційно-інвестиційної політики.

Ключові слова: *інноваційна діяльність, інвестиції, державне регулювання, післявоєнне відновлення.*

Olha Liakhovych,
PhD in Economics, Associate Professor, Department of Finance and Economic Security, National University of Water and Environmental Engineering
Svetlana Skakovska,
PhD in Economics, Associate Professor, Department of Finance and Economic Security, National University of Water and Environmental Engineering
Andriy Fedchuk,
National University of Water and Environmental Engineering

STATE STIMULATION OF THE INNOVATION AND INVESTMENT POTENTIAL OF UKRAINE IN THE CONDITIONS OF POST-WAR RECONSTRUCTION

The article provides a comprehensive substantiation of the theoretical foundations of state stimulation regarding innovation and investment activity in Ukraine under the conditions of contemporary economic transformations and post-war recovery. The role of the state as a key institutional actor shaping the regulatory, organizational, financial, and economic environment for the activation of investment processes is examined. The importance of state regulation in ensuring a favorable investment climate, increasing the investment attractiveness of the national economy, and stimulating the development of strategically important sectors is justified.

The study analyzes the dynamics of the innovative activity of industrial enterprises in Ukraine, including the number of innovation-active enterprises, the volume of innovative products sold, and expenditures on innovation, research, and development. It is established that innovative activity is characterized by instability due to the influence of internal and external factors, including military actions, economic volatility, and limited financial resources. Trends in attracting foreign direct investment to the national economy during 2013–2024 are examined, revealing the cyclical nature of investment processes and their dependence on macroeconomic stability, the institutional environment, and the level of investment risks.

The main obstacles hindering the development of innovation and investment activity are identified, including the imperfections of the judicial system, a high level of corruption, economic instability, the impact of military risks, and insufficient state support for innovation. The necessity of improving state regulatory mechanisms aimed at forming an effective innovation and investment policy is substantiated.

Priority directions for intensifying innovation and investment activity are proposed, including the introduction of state co-financing mechanisms for investment projects, the development of industrial parks and clusters, the implementation of innovation vouchers to support small and medium-sized enterprises, the expansion of preferential lending programs, and the establishment of specialized institutions for innovation financing.

Keywords: *innovation activity, investments, state regulation, post-war recovery.*

Постановка проблеми. Інноваційно-інвестиційна діяльність виступає визначальним чинником забезпечення сталого економічного розвитку, структурної модернізації національної економіки та оновлення виробничої й соціальної інфраструктури. Рівень її ефективності значною мірою залежить від ролі держави як інституційного регулятора та безпосереднього учасника інноваційного та інвестиційного процесу, що формує відповідне нормативно-правове, організаційне та фінансово-економічне середовище. Саме державна політика визначає параметри інвестиційного клімату, створює передумови для залучення внутрішніх і зовнішніх інвестиційних ресурсів, забезпечує стимулювання інвестиційної активності та сприяє розвитку стратегічно важливих галузей економіки, які формують основу економічного зростання.

Проблематика активізації інвестиційної діяльності набуває особливої значущості в умовах повоєнної відбудови економіки, коли ключовим завданням стає забезпечення значних обсягів капіталовкладень у стратегічно важливі сфери, зокрема промисловість, транспортну та енергетичну інфраструктуру, аграрний сектор, цифрову економіку та оборонно-промисловий комплекс. Формування та реалізація ефективної державної інвестиційної політики сприятиме не лише відновленню пошкоджених і зруйнованих об'єктів, але й створенню якісно нової моделі економічного розвитку, що ґрунтується на інноваційних засадах, впровадженні сучасних технологій і забезпеченні довгострокової стійкості національної економіки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У вітчизняній науковій літературі значна увага приділяється дослідженню інвестиційних процесів. Зокрема, проблематика інноваційно-інвестиційного розвитку, формування сприятливого інвестиційного клімату та ролі держави у стимулюванні інвестиційної діяльності розглядається в роботах таких дослідників, як О. Гаврилюк, В. Геєць, А. Касьян, А. Полозун, В. Руденко, Г. Стахів, М. Тимоць, В. Чернега, О. Яценко та ін. Водночас у сучасних умовах воєнних викликів та структурних трансформацій національної економіки недостатньо дослідженими залишаються питання оцінювання ефективності державних механізмів стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності, а також визначення пріоритетних напрямів їх удосконалення з урахуванням потреб післявоєнного економічного відновлення.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є оцінювання сучасного стану та тенденцій розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні, а також обґрунтування напрямів удосконалення державної політики щодо стимулювання інноваційно-інвестиційних процесів в умовах воєнних викликів та післявоєнного відновлення економіки.

Для досягнення поставленої мети передбачено аналіз динаміки інноваційної діяльності підприємств промислового сектору та тенденцій інвестиційної активності в Україні, визначення ключових інституційних, економічних і безпекових бар'єрів розвитку інноваційно-інвестиційних процесів, оцінювання ролі держави у формуванні механізмів їх стимулювання, а також обґрунтування напрямів удосконалення державної політики щодо активізації інноваційно-інвестиційного розвитку економіки України.

Виклад основного матеріалу. Особливого значення при дослідженні ролі держави у формуванні та реалізації інноваційно-інвестиційного потенціалу країни відіграє оцінювання ефективності інституційних і фінансово-економічних механізмів стимулювання інноваційно-інвестиційних процесів, а також ідентифікація ключових чинників і обмежень, які стримують їх активізацію. Реалізація такого підходу створює підґрунтя для обґрунтування пріоритетних напрямів державної політики, спрямованих на підвищення інвестиційної привабливості національної економіки та формування інноваційно орієнтованої моделі економічного розвитку.

Аналіз динаміки інноваційної діяльності у промисловому секторі України протягом останніх чотирьох років свідчить про її неоднорідний та суперечливий характер (табл. 1). Незважаючи на суттєві дестабілізуючі фактори, зумовлені повномасштабною війною, простежується тенденція до поступового відновлення та часткового зростання інноваційної активності суб'єктів господарювання. Це зумовлено, з одного боку, необхідністю адаптації підприємств до нових умов функціонування, пов'язаних із підвищеними безпековими, логістичними та ресурсними обмеженнями, а з іншого – активізацією розвитку високотехнологічних напрямів, насамперед у сфері оборонно-промислового комплексу та пов'язаних із ним галузях.

Таблиця 1

Динаміка інноваційної та науково-технічної діяльності промисловості України за період 2021–2024 рр.

Назва показника	2021		2022		2023		2024	
	абс.	%	абс.	%	абс.	%	абс.	%
Кількість інноваційно активних підприємств (од. / %)	453	9,6	423	10,5	354	8,8	627	16,2
Кількість підприємств, що впроваджували інновації (од. / %)	292	6,2	319	7,8	293	7,4	597	15,5
Обсяги реалізованої інноваційної продукції (млн грн / % до заг. обсягу)	36838,4	0,9	31678,5	1	19381,8	0,5	138707,7	3
Обсяг витрат на інновації (млн грн / % до заг. обсягу реалізації)	10171,7	0,2	7640,5	0,3	6989,2	0,2	15101,6	0,3
Обсяг витрат на виконання наукових і науково-технічних робіт (млн грн / % до ВВП)	20973,8	0,38	17117,8	0,33	21348	0,32	28328,1	0,37

Джерело: побудовано на основі [2].

Незважаючи на позитивну внутрішню активізацію, на міжнародному рівні Україна втрачає позиції. Зокрема, згідно з Глобальним інноваційним індексом (GII), країна опустилася з 60-го місця (у 2023 р., серед 133 країн) на 66-те (у 2024 р., серед 139 країн). Українські підприємства все ще стикаються з низкою критичних перешкод, які гальмують розвиток: фінансові та технологічні обмеження; брак капіталу для інвестування в R&D; інституційні бар'єри; складні правові механізми та проблеми з комерціалізацією винаходів; відсутність системної підтримки; підприємці вказують на недостатню роль держави у стимулюванні інноваційних процесів [2].

У табл. 2 представлено дані щодо обсягів інвестиційної діяльності в Україні за період 2013–2024 рр. Проведений аналіз свідчить про нестабільний характер динаміки прямих іноземних інвестицій (ПІІ) в економіку України, що зумовлено впливом як внутрішніх, так і зовнішніх дестабілізаційних чинників.

Таблиця 2

Динаміка прямих іноземних інвестицій за період 2013–2024 рр.

Роки	Прямі іноземні інвестиції в Україну		Прямі іноземні інвестиції з України		Сальдо	
	млн дол.	приріст / падіння за рік	млн дол.	приріст / падіння за рік	млн дол.	приріст / падіння за рік, %
2013	4499	-3902	420	-786	4079	-43,3
2014	410	-4089	111	-309	299	-92,7
2015	-458	-868	-51	-162	-407	-236,1
2016	3810	4268	16	67	3794	-1032,2
2017	3692	-118	8	-8	3684	-2,9
2018	4455	763	-5	-13	4460	21,1
2019	5860	1405	648	653	212	16,9
2020	-868	-6728	82	-566	-950	-118,2
2021	6687	7555	-198	-280	6885	824,7
2022	1152	-5535	529	727	623	-91,0
2023	4247	3095	42	-487	4205	575,0
2024	3329	-918	-162	-204	3491	-17,0

Джерело: побудовано на основі [3; 5].

Зокрема, у 2013–2015 рр. спостерігалося суттєве скорочення обсягів ПІІ, що було пов'язано з початком військового конфлікту на сході країни, погіршенням інвестиційного клімату та зростанням макроекономічної нестабільності. У 2014 р. обсяг прямих іноземних інвестицій зменшився на 4 089 млн дол. США, а у 2015 р. скорочення продовжилося, внаслідок чого показник набув від'ємного значення та становив –458 млн дол. США, що свідчить про переважання процесів вилучення іноземного капіталу над його надходженням.

У період 2016–2020 рр. спостерігалася тенденція до поступового відновлення інвестиційної активності та зростання обсягів залучення іноземного капіталу, що було зумовлено частковою стабілізацією економічної ситуації та проведенням реформ, спрямованих на покращення інвестиційного середовища. Водночас у 2020 р. внаслідок негативного впливу пандемії COVID-19 інвестиційні процеси знову зазнали суттєвого скорочення, що призвело до формування від'ємного значення ПІІ на рівні –868 млн дол. США.

Разом із тим, у 2021 р. спостерігалося суттєве пожвавлення інвестиційної діяльності та значне зростання обсягів прямих іноземних інвестицій, які досягли максимального значення за весь досліджуваний період – 6 687 млн дол. США, що майже у дев'ять разів перевищує показник попереднього року. Це свідчить про відновлення інвестиційної привабливості України та адаптацію національної економіки до кризових умов функціонування.

У 2022 р. обсяги прямих іноземних інвестицій (ПІІ) суттєво скоротилися та становили лише 1 152 млн дол. США. Таким чином, приплив інвестицій зменшився майже у шість разів порівняно з попереднім роком. Водночас упродовж 2023–2024 рр. спостерігається певне пожвавлення процесів залучення прямих іноземних інвестицій, що свідчить про поступову адаптацію інвестиційного середовища до умов воєнного часу.

Як показано на рис. 1, індекс інвестиційної привабливості України демонструє загальну тенденцію до зниження: з 2,85 у 2019 р. до 2,44 у 2023 р. У 2024 р. спостерігається незначне зростання індексу інвестиційної привабливості до 2,49 у п'ятибальній системі оцінювання. Водночас слід зауважити, що таке значення є досить низьким рівнем і не може вважатися суттєво позитивним. Така динаміка відображає посилення інвестиційних ризиків, зокрема політичних, військових та економічних, що обмежує привабливість країни для потенційних інвесторів.

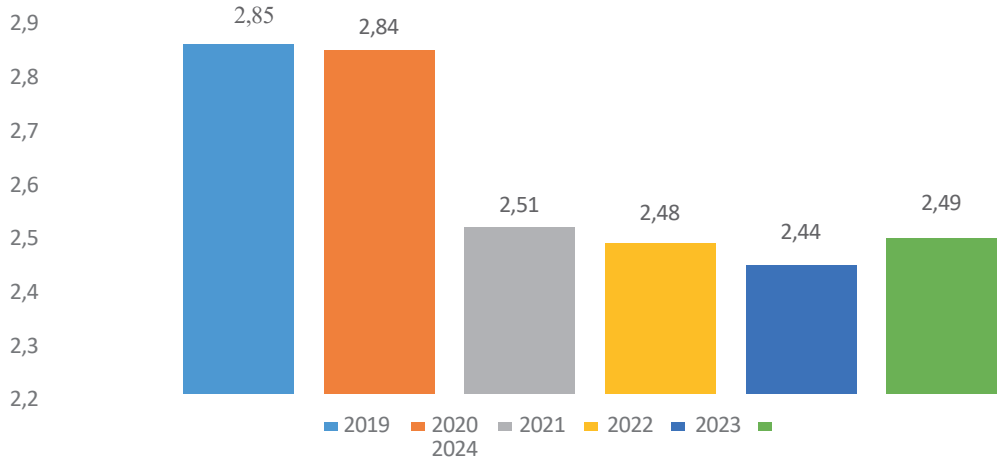

Рис. 1. Індекс інвестиційної привабливості України за період 2019–2024 рр.

Джерело: побудовано на основі [1].

Доцільно зазначити, що у 2019 р. близько 40 % інвесторів характеризували інвестиційний клімат в Україна як несприятливий. У подальшому цей показник зріс і у 2021 р. досяг 53 %, що свідчить про посилення негативних оцінок з боку інвесторів щодо умов ведення інвестиційної діяльності. Водночас значна частка негативних оцінок у 2020 р. та 2022 р. значною мірою була зумовлена впливом потужних зовнішніх факторів, зокрема поширенням пандемії COVID-19 та загостренням військових дій, які суттєво вплинули на інвестиційні рішення та загальне сприйняття ризиків. Натомість у 2019 р. та 2021 р. подібна динаміка відображала стан інвестиційного середовища за умов відносно стабільного економічного розвитку. З метою більш ґрунтовного аналізу чинників, що визначають рівень привабливості інвестиційного середовища, доцільно розглянути ключові проблеми, з якими стикалися інвестори упродовж 2019–2022 рр. (табл. 3).

Отже, упродовж досліджуваного періоду ключовими факторами, що обмежували приплив інвестицій в Україну, залишалися низький рівень довіри до судової системи, поширеність корупційних практик, а також значний масштаб тіньової економіки. У 2022 р. до зазначених проблем додалися нові ризики, зумовлені військовими подіями, серед яких – руйнування виробничих потужностей, пошкодження основних фондів підприємств та інфраструктури, а також атаки на енергетичну систему.

За таких умов можна зробити висновок, що механізми державного регулювання іноземного інвестування залишаються недостатньо результативними, оскільки протягом останніх чотирьох років не вдалося усунути ключові проблеми, які стримують підвищення інвестиційної привабливості країни.

Таблиця 3

Основні перешкоди для інвесторів за опитуванням ЕБА, 2019–2022 рр.

2019	2020	2021	2022
Недовіра до судової системи	Слабка судова система	Слабка судова система	Російська військова агресія
Високий рівень корупції	Високий рівень корупції	Високий рівень корупції	Корупція
Тіньова економіка	Тіньова економіка	Тіньова економіка	Слабка судова система
		Низькі темпи вакцинації	Пошкоджені потужності, основний фонд бізнесу, інфраструктура, атаки на енергосистему

Джерело: побудовано на основі [4; 6; 7].

З метою наочного порівняння ситуації до початку війни та в умовах її ведення доцільно виокремити п'ять основних бар'єрів для іноземних інвесторів за результатами опитувань Агентства США з міжнародного розвитку, Міністерства торгівлі США та Американської торгової палати в Україні (рис. 2).

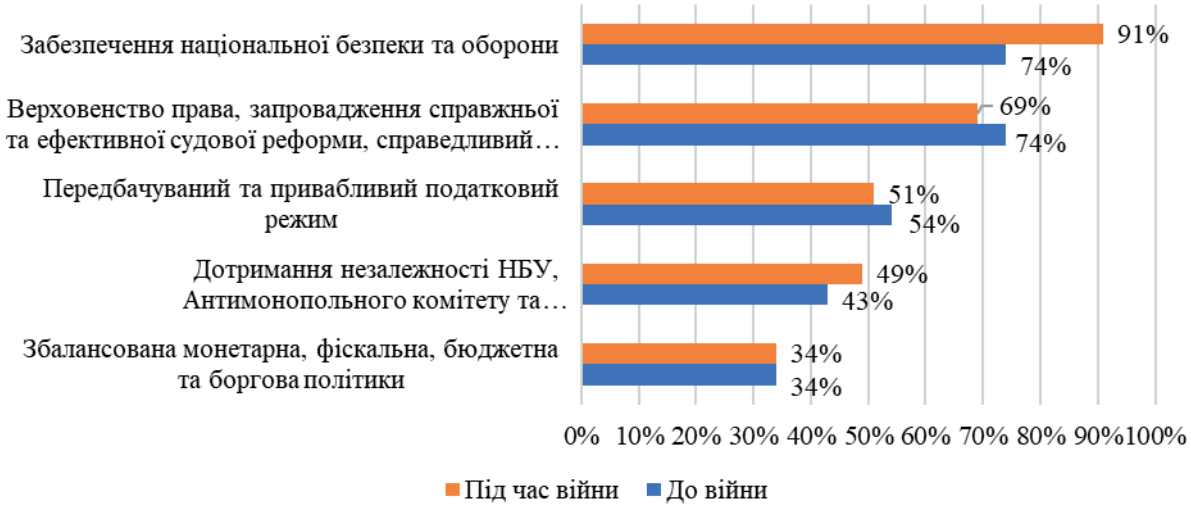

Рис. 2. Топ-5 основних перешкод для інвесторів, за опитуванням компаній США у 2023 р.

Джерело: побудовано на основі [9].

Опитування показують, що основними факторами, що впливають на рішення інвесторів, є національна безпека та ефективність судової системи. У довоєнний період обидва чинники мали однакову вагу серед головних перешкод для іноземних інвесторів – 74 %. Після початку повномасштабного військового вторгнення в Україну відбулося суттєве зміщення пріоритетів: питання забезпечення національної безпеки стало основним стримувальним чинником для інвестування та зросло до 91 %. Водночас принцип верховенства права і ефективність функціонування судової системи залишаються другим за значущістю бар'єром для інвесторів – 69 %. Серед вагомих перешкод, що зберігають свою актуальність як у довоєнний період, так і в умовах війни, варто виокремити особливості податкового режиму, незалежність Національного банку України, Антимонопольного комітету та Національного антикорупційного агентства, а також стан монетарної, фіскальної та боргової політики держави. Отримані результати свідчать про недостатню ефективність механізмів державного регулювання іноземних інвестицій та вказують на необхідність запровадження додаткових заходів, спрямованих на поліпшення інвестиційного клімату в Україні.

Державна підтримка сектору розглядається як важливий чинник розвитку інноваційно-інвестиційного потенціалу країни. Її вплив проявляється через формування інституційних засад економічної діяльності, включно з правовим регулюванням, податковою політикою, фінансово-кредитними механізмами, державно-приватним партнерством та розвитком інноваційної інфраструктури (рис. 3).

Важливою складовою є також нормативно-правове забезпечення та конкурсний розподіл бюджетних коштів серед інвесторів, що гарантує прозорість і ефективність інвестиційної підтримки. Для ефективного використання інноваційно-інвестиційного потенціалу України необхідне проведення комплексних інституційних реформ.

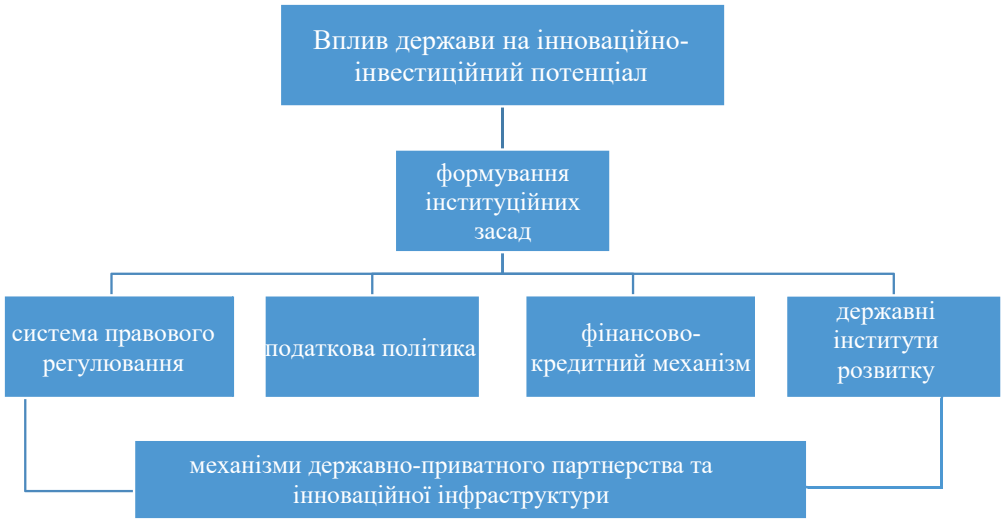

Рис. 3. Вплив держави на інноваційно-інвестиційний потенціал країни

Джерело: авторська розробка.

Серед пріоритетних напрямів – модернізація судової системи та правоохоронних органів, вдосконалення податкової та митної політики, посилення захисту прав власності та підвищення довіри до державних інститутів. Додатковим викликом є дефіцит робочої сили, спричинений війною та масштабними міграційними процесами.

Аграрний сектор залишається одним із найбільш привабливих для іноземних інвестицій завдяки наявності унікальних природних ресурсів. Україна володіє одними з найбільших у світі запасів чорноземів, а сприятливі кліматичні умови забезпечують високий потенціал продуктивності сільськогосподарського виробництва. Впровадження сучасних технологій обробітку ґрунту та цифрових рішень у аграрній сфері підвищує ефективність виробництва та, відповідно, інвестиційну привабливість земельних ресурсів [8].

Перспективним залишається також інвестування в нерухомість, особливо в західних регіонах України, де зберігається відносна безпекова стабільність. Значний потенціал має і сектор інформаційних технологій: станом на 2023 р. частка зайнятих у ньому становила лише 2,7 % працездатного населення України проти 4,8 % у середньому по ЄС. Це вказує на високі можливості розвитку галузі, зокрема враховуючи, що IT-бізнес не потребує значних початкових інвестицій і може стати одним із ключових драйверів економічного відновлення країни після війни.

З метою активізації інноваційно-інвестиційних процесів доцільно запропонувати низку інструментів державного впливу. По-перше, ефективним механізмом може стати державне співфінансування інвестиційних проєктів у пріоритетних секторах економіки. Йдеться про часткову компенсацію витрат інвесторів на розвиток інфраструктури, підготовку кадрів або технологічне переоснащення шляхом надання грантів чи субсидій. Такий підхід сприяє зниженню первинних витрат, підвищенню економічної доцільності проєктів і формуванню конкурентного середовища у сфері отримання державної підтримки. Показовим є досвід Польщі, де в межах програми Polish Investment Zone підприємства можуть отримати до 50 % компенсації інвестиційних витрат за умови створення нових робочих місць.

По-друге, доцільним є впровадження системи інноваційних і технологічних ваучерів для суб'єктів малого та середнього підприємництва. Такий інструмент передбачає фінансову підтримку впровадження цифрових технологій, екологічних та інноваційних рішень, що сприяє підвищенню продуктивності праці, модернізації виробничих процесів і зменшенню технологічної залежності від імпорту. У Словенії та Литві реалізація подібних програм забезпечила масштабне оновлення виробничої бази малих і середніх підприємств і зростання експорту високотехнологічної продукції.

По-третє, важливим напрямом є розвиток інвестиційних кластерів та індустріальних парків, які створюють передумови для кооперації бізнесу, наукових установ і потенційних інвесторів у межах визначених територій. Формування сучасної інфраструктури, логістичних та комунікаційних мереж дозволяє оптимізувати витрати, прискорити оборот капіталу та стимулювати внутрішні й зовнішні інвестиції. Зокрема, в Угорщині значна частка іноземних інвестицій була залучена саме через функціонування індустріальних парків.

По-четверте, доцільним є розширення програм пільгового кредитування інвесторів, що передбачають надання доступу до фінансових ресурсів під знижені відсоткові ставки з частковою компенсацією з боку

держави. В Україні така практика реалізується у межах програми 5–7–9 %. Аналогічні механізми активно застосовуються в Чехії та Німеччині, де, зокрема, державний банк KfW забезпечує фінансування інвестиційних проєктів у виробничій сфері та відновлюваній енергетиці на пільгових умовах.

По-п'яте, перспективним є створення національного фонду інноваційного розвитку як інституційної платформи для спільного фінансування стартапів, технологічних компаній і венчурних проєктів за участю держави та приватного капіталу. Такий інструмент сприятиме нарощуванню внутрішніх інвестиційних ресурсів, розвитку високотехнологічного сектору та зниженню відтоку кваліфікованих кадрів. Показовим є досвід Фінляндії, де фонд Business Finland відіграє важливу роль у підтримці інноваційних компаній і стимулюванні економічного зростання.

Висновки. Отже, функції держави у сфері стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності не обмежуються формуванням нормативно-правової бази чи запровадженням фінансових преференцій, а охоплюють створення комплексних стратегічних передумов для забезпечення довгострокового економічного розвитку та структурної трансформації національної економіки. Важливого значення набуває формування сприятливого інституційного середовища, підвищення рівня інвестиційної привабливості країни, забезпечення прозорості економічних процесів і зниження ризиків для внутрішніх та зовнішніх інвесторів.

Таким чином, послідовна та науково обґрунтована державна політика у сфері стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності є ключовою передумовою модернізації національної економіки, зміцнення її інноваційного потенціалу, підвищення рівня економічної безпеки та забезпечення зростання соціально-економічного добробуту населення у довгостроковій перспективі.

Література:

1. Індекс інвестиційної привабливості. Європейська Бізнес Асоціація. <https://eba.com.ua/research/doslidzhennya-ta-analityka/>. (2026, лютий, 23).

Indeks investytsiinoi pryvablyvosti [Investment attractiveness index]. Yevropeiska Biznes Asotsiatsiia [European Business Association]. <https://eba.com.ua/research/doslidzhennya-ta-analityka/>. (2026, February, 23). [in Ukrainian].

2. Національний інститут стратегічних досліджень. Інноваційна діяльність промислових підприємств в Україні під час повномасштабної війни (2021–2024). <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/ekonomika/innovatsiyna-dyalnist-promyslovykh-pidpryyemstv-v-ukrayini-pid-chas>. (2026, лютий, 23).

Natsionalnyi instytut stratehichnykh doslidzhen [National Institute for Strategic Studies]. Innovatsiina diialnist promyslovykh pidpryiemstv v Ukraini pid chas povnomasshtabnoi viiny (2021–2024) [Innovative activities of industrial enterprises in Ukraine during a full-scale war (2021–2024)]. <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/ekonomika/innovatsiyna dyalnist promyslovykh pidpryyemstv v ukrayini pid chas>. (2026, February, 23). [in Ukrainian].

3. Прямі іноземні інвестиції в Україну. Статистика зовнішнього сектору. НБУ. <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-external>. (2026, лютий, 23).

Priami inozemni investytsii v Ukrainu. Statystyka zovnishnoho sektoru [Foreign direct investment in Ukraine. External sector statistics]. NBU. <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-external>. (2026, February, 23). [in Ukrainian].

4. Rudenko, V. (2022). The role of fiscal mechanism in regulation of investment activity of households in European + Ukraine. *Science Horizon,* 25 (5), 86-100. https://doi.org/10.48077/scihor.25(5).2022.86-100 [in English].

5. Тимоць, М., Стахів, Г. (2023). Фінансові аспекти залучення іноземних інвестицій в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство,* 47. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-70

Tymots, M., Stakhiv, H. (2023). Finansovi aspekty zaluchennia inozemnykh investytsii v umovakh voiennoho stanu [Financial aspects of attracting foreign investment under martial law]. *Ekonomika ta suspilstvo* [Economy and society], 47. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-70 [in Ukrainian].

6. Чернега, В., Полозун, А., Касьян, А. (2022). Сучасні тенденції інвестування в Україні. *Економіка та суспільство,* 44. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-44-78.

Cherneha, V., Polozun, A., Kasian, A. (2022) Suchasni tendentsii investuvannia v Ukraini [Current investment trends in Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo* [Economy and society], 44. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-44-78 [in Ukrainian].

7. Шушкова, Ю, Матвійків, М., Колісник, М. (2019). Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України на світовій арені. *Молодий вчений,* 11(75), 655-659. DOI: https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-11-75-139.

Shushkova, Yu, Matviikiv, M., Kolisnyk, M. (2019). Investytsiinyi imidzh ta investytsiina pryvablyvist Ukrainy na svitovii areni [Investment image and investment attractiveness of Ukraine on the world stage]. *Molodyi vchenyi* [Young scientist], 11(75), 655-659. DOI: https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-11-75-139 [in Ukrainian].

8. Яценко, О. В. (2022). Державне регулювання регіональної інвестиційної діяльності. *Modern Economics,* 34, 123-129. DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V34(2022)-19

Iatsenko, O. V. (2022) Derzhavne rehuliuvannia rehionalnoi investytsiinoi diialnosti [State regulation of regional investment activities]. *Modern Economics*, 34, 123-129. DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V34(2022)-19 [in Ukrainian].

9. A new Ukraine: catalyzing investment in freedom, peace, and prosperity. (2023) USAID. <https://chamber.ua/news/a-new-ukraine-catalyzing-investment-in-freedom-peace-and-prosperity-usaid-report/>. (2026, February, 23). [in English].